

AM NEVOIE S-AUD SUSUR DE CASCADĂ

Andreionthepoetry

Am nevoie s-aud susur de cascadă,
Liniştea pădurii să-mi fie balsam,
Ochii mei în lacrimi cer senin să vadă,
Să simt vântul rece zgâriat de un ram,
Peştera să-mi fie blândă sihăstrie
Şi, plângând în hohot, să-ncep a striga:
« Lumea este-nchisă într-o colivie,
Singur eu sunt liber şi privesc la ea! »
Să nu-mi spună nimeni ce e rău, ce-i bine,
Pentru asta-n suflet am pe Dumnezeu.
Mi-aş lua doar Scriptura, să mă pot aţine
De Cuvântul sacru ce-mi atârnă greu...
Aş lăsa păcatul umblând să mă prindă
Ca turbatul câine cu ochi fioroşi
Şi în nas i-aş râde-n a peşterii tindă,
Păzit de-ai mei îngeri, cu el nemiloşi.
Aş uita ispita ca pe-o vorbă goală
Si as risipi-o ca pulberea-n vânt -
N-am venit aicea să mă-nec în smoală,
Ci să iau aminte doar la ce e sfânt!